

[Ove Munch.]

mener, at man umiddelbart kan se, at det er den ikke, og uden for selve spørgsmålet vil jeg gerne komme med den bemærkning, at en eller anden bør sige til Landøkonomisk Driftsbureau, at man bør finde en anden og mere rimelig måde at stille beregningen op på.

Det, jeg spørger om, er det principielle, om man får de gennemførte rationaliseringer med i beregningsgrundlaget, for ser man tallene igennem, får man meget hurtigt den idé, at det har man ikke fået. Hvis man starter med gødningsudgiften, så bemærker man, at der er brugt kalksalpeter, og man ved, at ammoniakprisen er meget mindre, giver en meget mindre kvælstofpris. Hvis man derefter ser på arbejdsudgiften og starter bagfra med optagningsudgifterne, står der om lønudgiften, at den udgør 304 kr., og så spekulerer man jo på, hvordan i alverden man bærer sig ad med at tage disse roer op. Man fristes næsten til at tro, at det foregår pr. håndkraft. Og hvis man ser på udsædsudgiften, får man den idé, at man ikke kender enkorntmaskiner. Der står i beregningen, at en traktors anvendelse koster 140 kr. pr. ha, og så står der blot „andet inventar“ 817 kr. Hvad det dækker, kan man ikke se. Altså, har man fået de rationaliseringsgevinster, som der må være, med i beregningsgrundlaget?

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg vil gerne svare hr. Ove Munch først og fremmest, hvad hr. Ove Munch jo ved på forhånd, at den årlige sukkerroeprijs fastsættes efter en produktionsberegning, som er baseret på oplysninger fra Landøkonomisk Driftsbureau om omkostningerne i roemarken.

Ordningen, hvorefter man går frem, er tiltrådt af folketingets sukkerudvalg, hvortil måske yderligere drøftelse mere snildt kunne henlægges, og den bygger i øvrigt på det princip, at hovedparten af udgiftsposterne ifølge driftsbureauet i det senest afsluttede driftsår indgår uændret i omkostningsberegningen vedrørende årets sukkerroeprijs, mens enkelte poster reguleres efter den aktuelle pris- og lønudvikling.

Driftsbureauets omkostningsberegning for driftsåret 1967-68, som igen ligger til grund for udregningen af roepriisen i februar 1969,

er baseret på regnskabsmateriale fra et repræsentativt antal brug, jeg tror ca. 80. Materialet giver udtryk for, at der er gennemført en betydelig mekanisering og dermed rationalisering i roemarken, idet de faktisk afholdte udgifter til arbejdsløn pr. ha i de sidste 10 år kun er steget med ca. 7 pct., mens udgifter til traktorer og andet maskinel er forøget med ca. 84 pct. Hermed mener jeg at have besvaret spørgerens første spørgsmål om anvendelsen af den mest rationelle teknik.

Hvad angår gødningsposten, indgår den i beregningsgrundlaget på en særlig måde. På grundlag af en gennemsnitsberegning af de faktiske gødningsudgifter i roemarken over nogle år foretog man i 1960 en kalkulation over, hvilke mængder af de anvendte gødningsarter dette gennemsnitsbeløb svarer til. Siden 1961 har ordningen så været den, at man i omkostningsberegningen, som blev foretaget hvert år vedrørende årets roeprijs, har indregnet udgiften til gødning med det beløb, de fikserede gødningsmængder og -arter — læg mærke til „fikserede“, altså det, man i 1960 havde fikseret — kostede efter priserne i hvert års januar måned. Resultatet af anvendelsen af dette princip har været, at der i 5 års perioden 1963-67 gennemsnitlig er indregnet en årlig gødningsudgift på 525 kr. pr. ha, mens den faktiske udgift i samme periode ifølge driftsbureauet har andraget 618 kr. pr. ha. I dette års roeprijs er udgiften til gødning indregnet med 554 kr. pr. ha, mens den faktiske udgift ifølge driftsbureauet har andraget 692 kr.

Spørgeren må altså forstå, at det er et beregningsgrundlag, man har fikseret, og som man har kørt med siden 1960, men at de enkelte dyrkere står frit over for, hvilke gødningstyper og hvilke mængder de i øvrigt måtte anvende.

Ove Munch: Jeg tvivler ikke på, at man rent faktisk har en udgift, gødningsudgiften, der er større end det anførte, også selv om man bruger billigere gødningstyper, men dér må man jo også tage hensyn til, at der i beregningen er indgået en vurdering af udbyttet. Det er ansat til 330 hkg pr. ha, så vidt jeg husker, og det er — stadig væk efter hukommelsen — en hel del under gennemsnittet. Jeg vil gerne stille handelsministeren det